

[Boligministeren.]

finansåret 1968-69 og 150 mill. kr. i de følgende finansår betyder således i sig selv en væsentlig støtte til denne del af kommunernes investeringsvirksomhed.

Når den nuværende regering ved sin tiltrædelse ikke kunne acceptere den forrige regerings forslag om en forhøjelse af udlånsmassen til 400 mill. kr., var dette et led i den samlede finanspolitiske bestræbelse på at tilpasse den offentlige aktivitet til samfundets økonomiske bæreevne. Den finanspolitik, som regeringen har ført, har jo for så vidt også været interessant i denne forbindelse, fordi den har medvirket til, at kommunernes finansieringssituation nu er væsentligt bedre, idet den har medført en lettelse af pengepolitikken, således at også kommunerne nu har lettere adgang til at opnå lån i pengeinstitutterne, end de havde på det tidspunkt, da det oprindelige forslag om udlån til disse formål over boligfondem blev fremsat.

Jeg vil også pege på, at kommunerne gennem Kongeriget Danmarks Hypotekbanks optagelse af udenlandske lån har fået lånemuligheder på godt 200 mill. kr. Ud fra en samlet økonomisk vurdering må man derfor anlægge den betragtning, at udviklingen i kommunernes finansieringssituation ikke kan begrunde en sådan slækkelse af finanspolitikken, som det fremsatte forslag ville resultere i, såfremt det blev gennemført af folketinget.

Hertil føjer sig imidlertid spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for den foreslåede udvidelse af fondens rådighedsbeløb til udlån til byggermodning og arealkøb. Kort efter byggefondens etablering blev der af den daværende boligminister indhentet oplysning om de forventede udgifter til grundmodning og arealkøb i kommunerne inden for de i henhold til byreguleringsloven oprettede byudviklingsområder. Det indsamlede materiale viste, at der inden for disse områder i de nærmeste år måtte påregnes grundmodningsarbejder og arealkøb af et betydeligt omfang og til et tilsvarende betydeligt beløb. Som det formentlig også dengang var forventet, afspejler de oplysninger, der blev indsamlet om grundmodningsarbejdernes og arealkøbernes omfang, imidlertid ikke direkte og fuldstændigt efterspørgslen efter byggefondens udlåns-

midler. For det første falder nogle af de modningsarbejder og arealkøb, der indgik i behovsanalysen, uden for de opgaver, der kan støttes med disse lån; det samme gælder i øvrigt en del af de konkrete ansøgninger, ministeriet senere har modtaget. Ifølge loven og de fordelingsregler, der er fastsat for dens administration, fordelingsregler, som i øvrigt i det store og hele svarer til de principper, som blev fastlagt allerede under den forrige regering, skal der fortrinsvis ydes støtte til kommuner, hvor fremskaffelsen af byggemodne grunde følger de af planlægningen fastlagte retningslinjer. Herefter tilsigtes det at placere lånene i områder, hvor de må antages at få den størst mulige prissænkende eller prisstabiliserende virkning, og hvor byudviklingsmæssige hensyn gør sig gældende. Inden for de på denne måde udvalgte kommuner lægges der vægt på at støtte de økonomisk vanskeligt stillede kommuner, herunder kommuner, som har pådraget sig byggermodningsforpligtelser efter § 6 i byreguleringsloven, og som har et utilstrækkeligt befolkningsunderlag til finansiering af sådanne investeringer. Der er således ikke tale om en generel låneordning for kommunerne og heller ikke om en generel låneordning for de økonomisk svagest stillede kommuner.

De grundmodningsarbejder og arealkøb, der ikke opfylder disse kriterier, har således ikke kunnet opnå støtte. Dette gælder også, selv om der har været tale om kommuner beliggende i byudviklingsområder f. eks. i tilfælde, hvor der endnu ikke er udarbejdet en udviklingsplan for det pågældende område, eller i tilfælde, hvor det projekterede grundmodningsarbejde ikke er i overensstemmelse med den overordnede planlægning for området.

For det andet ser det ud til, at der selv for de områder, som loven tager sigte på, ikke har været helt så stort et træk på fonden, som man måske på forhånd kunne have ventet. Her har den forbedring af likviditetssituationen, som jeg lige omtalte, utvivlsomt spillet en vis rolle, fordi den har gjort det noget lettere for kommunerne at opnå lån på det almindelige pengemarked.

I den kommende tid skulle disse muligheder for at opnå lån andetstedsfra i øvrigt blive yderligere forbedret, idet kreditrationeringen, for så vidt angår kommunekredit-